

предвиждаше бъдъщето чрезъ дълбоката мъдрость, която го правяше да познава челоуѣцитѣ и намѣреніята на които тѣ сж способны. При толковата си мъдрость, той бѣше весель, пріятель и въ най игрилата младость не са срѣща толкази привлекателность колкото у този престарѣлыа челоуѣкъ. Тѣй той обичаше младытѣ които сж послушны и които имахж наклонность къмъ добродѣтеля.

„Изведнажъ той ма обикнж нѣжно, и ми даде книги за да са утѣшж. Той ми викаше, сыне мой. Азъ често му думахъ: мой татко, боговетѣ, които ми отнехж Ментора, смилнхж са за мене: тѣ ми дадохж въ васъ една друга подпорка. Този челоуѣкъ, подобенъ на Орфея, или на Лина (а), бѣше безъ съмнѣніе богоуджновенъ: той изговаряше предъ мене стихове които бѣ самъ съчинилъ, и ми даваше стихотвореніята на много превосходны поеты, любимцы на Музытѣ. Когато той са облѣчеше въ дългата си одежда отъ блѣскава бѣлина и земяше въ рѣка лирата отъ слонова кость, тигроветѣ, леговетѣ и мечкитѣ идяхж да му са милкуватъ и да ближжтѣ краката му. Сатірытѣ (б) излѣзвахж отъ лесоветѣ за да игражтѣ на хоро около него; самытѣ дървета са виждахж че мърдатъ, и помислили быхте че урвытѣ расчувствованы слѣзватъ отъ высочинытѣ на планинытѣ на прелеститѣ на неговытѣ сладостны звукове. Той всъняваше величіето на боговетѣ, доблестята на геронтѣ и мъдростята на челоуѣцитѣ, които предпочетохж славата отъ удоволствіята.

„Той ми често думаше, че трѣба да са не отчаивамъ, и че боговетѣ нема да оставжтѣ нито Одисея, нито негова сынъ. Най подиръ той ма увѣри че трѣба, по примѣра на Аполлона, да поучавамъ пастыритѣ за

- 
- (а) Линъ былъ сынъ на Аполлона и на музата Терпсихора; той първы донесълъ писмениото искусство отъ Финикія въ Еллада и былъ най прочутыйтѣ отъ лирическытѣ поеты.
- (б) Сатірытѣ са полагахж отъ древытѣ въ числото на полу-боговетѣ; тѣ бѣхж покровители на горытѣ и на планинытѣ; имахж образъ челоуѣческый, лице червено, опашка конска, крака козы, рѣцѣ кривы и тѣло космато.